

Inleiding

Ook dit jaar willen wij, Dinie en Peter Oord, met een gloednieuwe op onze eigen ABIM werf in Ossenzijl gebouwde ABIM-Classic genaamd "Serdon", een grote reis maken. We varen samen met Tiny en Arnold die eveneens met een ABIM-Classic genaamd MarMä varen. Dit jaar willen we opnieuw Berlijn en de meren ten zuidoosten daarvan opzoeken. De reis die we in 2004 ook al eens maakten maar dan met een iets andere heenreis. Nu willen we ook weer via Delfzijl oversteken naar Emden om vandaar uit over de Eems, het Küstenkanaal en de Weser naar het Mittellandkanaal (MLK) te gaan. De Weser kennen wij nog niet. Doel van deze reis is om, naast het genieten van een heerlijke vakantie, een aantal relaties te ontmoeten die allen in de buurt van Berlijn wonen en/of met hun ABIM-Classic daar in een haven liggen.

Vertrek

Uitgezwaaid door de kinderen die ook dit jaar het "fort bewaken" vertrekken we donderdag 13 juni om 10.00 uur richting Friesland. Het is winderig en koud en als we de Linthorst Homansluis achter ons hebben gaat de tent lekker dicht. Ons doel van vandaag, het timmerbedrijf waar de ABIM's worden betimmerd, bereiken we om 16.15 uur. Daar ligt ook de Aqua Casa, een ABIM-Classic 138 OK die op doorreis naar Dokkum ook deze locatie koos om te overnachten. De timmerman laat Tiny en Arnold zijn nieuwe bedrijf zien, ze zijn net verhuisd.

De volgende dag lijkt het weer ietsje beter en na een hartelijk afscheid van de Aqua Casa (lekker hè die beschuit met aardbeien!) vertrekken we richting Delfzijl. Als we bij de Gaarkeukensluis aankomen zien we in de sluis de bekende ABIM mast. Wie zou dat kunnen zijn? Het blijkt de "Mariko" te zijn die ons al zwaaiende tegemoet komt. Het wordt toch steeds mooier op het water met al die enthousiaste Abimmers!

In Delfzijl aangekomen gaan we snel van boord en lopen we langs het water naar het centrum. De Eems ziet er kalm uit en aan de overkant zien we de contouren van Emden.

Op de Eems

Iets vroeger dan de getijdentabel aangeeft vertrekken we uit Delfzijl. De weerverwachting geeft aan dat de wind vanmiddag aan zal gaan trekken en dat er buien verwacht worden. Dat willen we niet op het open water meemaken, vandaar ons vroegere vertrek. Buiten op de Eems aangekomen is het water spiegelglad en lijkt er geen vuiltje aan de lucht. Heel langzaam zien we de lucht achter ons echter veranderen, het wordt zwart en de wolken lijken ons langzaam in te gaan sluiten. Gelukkig zijn we al bij de stormvloedkering van Gandersum als er een geweldig noodweer losbarst. De windrichting is gelukkig west en er ligt aan die zijde van ons een mooie strekdam want anders was het echt fout gegaan. Door de enorme windvlagen en de regen die met "bakken uit de lucht" komt is het zicht heel slecht. Voor ons vaart een geladen vrachtschip op radar en we kunnen met moeite nog zijn heklicht zien. We zetten alles op alles om dat licht niet uit het oog te verliezen. Ondertussen rukt de wind aan de tent en klapperen de tentstangen zoals wij nog nooit eerder hebben meegemaakt. We zouden net een broodje nuttigen, maar dat moet maar even wachten. En dan opeens, na zo'n half uur, wordt het licht, stopt de regen en neemt de wind af, ja zelfs de zon begint weer te schijnen alsof er geen noodweer is geweest. Pff., dat was kort, maar wel heel hevig!

Voor sluis Herbrum moeten we ca. anderhalf uur dobberen omdat het jachtensteiger vol ligt. Hierdoor zijn we vrij laat in de jachthaven Marinapark Emstal, maar het eten daar maakt alles goed. Hier scoren we onze eerste schnitzel en bestellen daar een, door een plaatselijke brouwer gebrouwen, beugelfles bier erbij.

Iedereen die op de Eems heeft gevaren weet hoe vies bruin het water daar is. Het heeft dezelfde kleur als chocoladepasta en lijkt ook wel zo dik. Het zal dan ook niemand verbazen dat we een hele morgen nodig hebben om onze ABIM's weer helemaal schoon te krijgen. Voordat we die "drek" eraf hebben is het toch al bijna middag voordat we kunnen vertrekken.

Het Küstenkanaal

De eerste zondag van onze vakantie is het rustig op het water en de zon doet haar best om er een mooie dag van te maken. In Oldenburg aangekomen besluiten we om de fietsen uit de bakskist(en) te halen om de stad te ontdekken. We komen pas om 21.30 uur weer aan boord maar hebben dan ook heel Oldenburg verkend. Als we, dubbel afgemeerd liggend, op onze achterdekken met elkaar in gesprek zijn komt plotsklaps onze Nederlandse achterbuurman naar buiten. Hij adviseert ons om of stil te zijn, of naar binnen te gaan want "meneer" kan zo niet slapen. Meneer was vanmiddag ook al niet zo vriendelijk en behulpzaam, maar dit slaat toch wel alles. Zittend op onze eigen achterdekken, als 2 echtparen die praten over de kleinkinderen en alles wat ons boeit, krijgen we de opdracht om stil te zijn! Als we nu onze radio's op "volume gevaarlijk" hadden gezet, maar dit slaat werkelijk alles!

De buurman, die ons nog steeds niet groet, vertrekt een halfuurtje voor ons en gaat in de richting waarheen wij straks ook gaan. We gaan deze man toch niet vaker zien hopen we? Gezien het getijde vertrekken wij om 11.30 uur en varen via de spoorbrug van Oldenburg, waar we de tenten met onze befaamde "Frankrijk rails" verticaal laten zakken, richting Elsfleth. De stroom krijgt steeds meer invloed en we varen met een flinke snelheid de Hunte af in de richting van de Weser. Iets te vroeg draaien we de Weser op en merken vooral door de tegenstroom dat we toch nog wel ietsje later hadden kunnen vertrekken.

De Weser

Het varen op dit gedeelte van de Weser is prachtig, het is een mooie brede rivier met prachtige zandstranden. Aan beide zijden van de rivier zien we af en toe grote scheepswerven die zo te zien coasters, maar ook hele grote luxe jachten bouwen.

Aangekomen in Bremen meren we af aan het steiger van de Marina Bremen. De havenmeester, hij heeft en beetje een hoge piepstem, is een hele hartelijke en aardige man. Wel maant hij ons om 's avonds tijdig onze vlaggen binnen te halen want dit is een eigen haven van de Duitse bond voor motorboten.

De volgende dag wordt de binnenstad van Bremen verkend, vooral de Schnoor, één van de oudste gedeelten van Bremen is het bezoeken waard. In de hele smalle straatjes, soms niet breder dan 75 cm., waan je je in de middeleeuwen. Ook het oude Bremer stadhuis uit 1410 is zeer de moeite van het bezichtigen waard. Verder zie je op meerdere plaatsen een standbeeld van de Bremer stadmuzikanten, 4 dieren die op elkaars rug staan. Onderop een ezel, daarop een hond, op de rug van de hond een kat en als bovenste een haan, naar een sprookje van de gebroeders Grimm.

's Avonds fietsen we langs de Weserpromenade naar het nieuwe voetbalstadion van Werder Bremen. Dit prachtige stadion ligt buiten de stad en al fietsende langs de rivier zien we honderden mensen die zich amuseren op de grasvelden aan het water. Spelende kinderen, jongelui die de BBQ aangestoken hebben of bezig zijn met een balspel of met muziek maken. Deze fietstocht geeft ons al een echt zomers gevoel.

Over de volgende 3 dagen kunnen we kort zijn, de zomer is verdwenen, het hoge water zorgt voor veel tegenstroom en een weeralarm dwingt ons om de tweede dag al vroeg af te meren.

Het Mittellandkanaal

Op het MLK aangekomen besluiten we om een extra dag in Minden te blijven. We liggen dicht bij het centrum en Arnold besluit om een spaak in het achterwiel van zijn fiets te laten repareren. De binnenstad van Minden is alleszins de moeite waard en we slenteren dan ook lekker door het centrum en nemen ook de tijd om neer te strijken op een terrasje. Als we later in de middag ook nog een bratwurst scoren hebben we het gevoel dat we echt in Duitsland zijn.

Ook de volgende dag is het weer zonnig en als we onze reis over het MLK vervolgen genieten we van de fraaie uitzichten die we vandaag hebben. De reis verloopt voorspoedig want we schieten lekker op. Aan het begin van de middag zien we de ABIM-Classic met de naam Tiptina liggen. Dit zijn Rita en Heinz, onze Zwitserse klanten die ons al van verre zien aankomen en enthousiast op het achterdek staan te zwaaien. We blijven even naast hen dobberen en vragen hoe het met hen gaat en hoe de reis tot op heden is geweest. Zij zijn ook in Berlijn en omgeving geweest en hebben veel last van het hoge water op de Elbe gehad, maar dat is nu voorbij volgens Heinz. Na een hartelijk afscheid varen wij door waarna we later afmeren in Seelze.

Op de fiets verkennen we dat dorpje, maar dat blijkt op zondag niet zoveel te bieden te hebben. We besluiten om op het terras van de jachthaven iets te gaan drinken. Als het later begint te regenen gaan wij naar binnen om onze consumpties in het restaurant verder op te drinken. Omdat het enige tijd blijft regenen besluiten we, alhoewel nog wat vroeg, om hier ook maar te eten.

Verder varende passeren we de stad Hannover en komen daarna bij de Hindenburgersluis met een verval van ca. 15 meter. De sluis laat ons niet lang wachten waardoor we redelijk op tijd in de jachthaven Heidanger afmeren. De haven is helaas niet meer zo mooi als in onze herinneringen. De destijds geplante bomen en struiken (ca. 6.000 stuks!) lijken hun glans te hebben verloren en ook de steigers zijn niet meer zo mooi. Helaas blijkt ook het restaurant op maandag gesloten te zijn zodat we na het betalen van het liggeld aan boord iets te gaan drinken. We brengen de avond door met lezen en het vullen van onze drinkwatertanks.

Via Wolfsburg, Rothensee en Pary bereiken we donderdagmiddag Brandenburg. De Plauer See, het eerste meer van deze reis was prachtig en we verlangen al naar de overige meren. Het is warm vandaag en we gaan in de stad op zoek naar briefkaarten om naar het thuisfront te sturen.

De meren

Als we sluis Brandenburg gepasseerd zijn komen we op de prachtige Unteren-Havel Wasserstrasse. Dit water is een aaneensluiting van meren en meertjes en brengt ons vandaag naar Potsdam. Als we een uurtje gevaren hebben wordt het zo lekker warm dat we besluiten om de gehele tent op te rollen zodat we lekker in de openlucht op ons achterdek zitten. Arnold waarschuwt ons over de marifoon dat dit wel erg enthousiast is gezien de donkere wolken die we af en toe zien, maar wij antwoorden dat die wolken aan ons voorbij gaan. Helaas, tegen het einde van de morgen moeten we hem toch gelijk geven, hetgeen we natuurlijk nooit toe zullen geven!, en zetten we de tent weer op. Als we aan het begin van de middag onder de Glienicke brug doorvaren, hier vond tijdens de Koude oorlog de spionnenruil plaats, zijn we in Potsdam. De haven waar we graag wilden afmeren is vol, zodat we doorvaren totdat we een steiger zien bij het restaurant Havelmeer. Een jonge man die daar met diverse bootjes bezig is ziet waarschijnlijk de vragende blik in onze ogen, wenkt ons en maakt onmiddellijk een plekje voor ons vrij. Deze steiger is in gebruik door een verhuurbedrijf van allerlei houten vloten en vlotjes en de jonge man die ons wenkte is de verhuurder. Als we later met hem in gesprek komen vertelt hij dat ze het heel druk hebben omdat hij zijn vlotjes op de website Groupon aanbiedt en dat heel veel

respons oplevert. Hij verhuurt diverse types o.a. een soort BBQ vlotje, compleet met de BBQ, een vleeschotel en een kratje bier voor een bedrag van slechts € 35,00. Mede daardoor verhuurt hij deze vlotjes gemiddeld 3 keer per dag!

De middag brengen we door in het centrum van Potsdam, de avond in de tuinen van Sanssouci het park waarin het gelijknamige paleis van Frederik de Grote is gebouwd ook wel genoemd het Versailles van Duitsland. Sanssouci staat als werelderfgoed onder bescherming van de Unesco waardoor al deze pracht en praal in stand gehouden kan worden.

We kiezen voor de avond om dit mooie park te bezoeken want officieel mag je hier niet fietsen en gezien de onderlinge afstanden tussen de paleizen en de andere fraaie gebouwen is de fiets toch wel aan te raden.

Ook de volgende dag blijven we in Potsdam en zwerven we door de stad, doen wat noodzakelijke en minder noodzakelijke inkopen en vermaken ons uitstekend. Potsdam is een hele mooie stad en er is genoeg te beleven. De moeite van het bezoek waard zijn, naast Sanssouci, het Nederlandse kwartier en de Russische kolonie. Hier staan huizen die geheel in de Nederlandse c.q. Russische stijl zijn gebouwd.

Op zondag worden we, vanwege de verjaardag van Dinie, verrast met een ontbijt op de MarMä. Naast verse broodjes, roerei met gebakken spek en een kopje thee, krijgt de jarige ook nog een theaterbon als cadeau. Lekker voor straks in de wintermaanden.

Na de mooie start van deze dag vertrekken we, de Serdon is natuurlijk rijkelijk met vlaggetjes versiert, richting Berlijn. Via de kleine- en de grote Wannsee, komen we weer op de Unteren-Havel Wasserstrasse. We meren af bij de Spandauer Yacht- und Segelclub aan een meertje genaamd Scharfe Lanke in Spandau, een voorstad van Berlijn. Hier hebben we nog iets af te handelen met de havenmeester die ons in 2008 ook ontving. Wij beloofden hem toen om bij een volgend bezoek een Nederlandse vlag van normale afmetingen mee te zullen nemen. Nu we hem de vlag overhandigen herinnert hij zich het voorval weer en herkent ons nu ook als de bouwers van de ABIM-Classic. Uiteraard wordt deze nieuwe vlag in dank in ontvangst genomen en onmiddellijk met veel ceremonie gehesen.

De Paula, een ABIM-Classic 128 die in de omgeving haar thuishaven heeft, komt ook even langs. Angela en Peter vertrekken donderdag a.s. met vakantie en wilden ons nog even komen begroeten. We drinken samen een glaasje op het achterdek en nemen daarna afscheid van hen en wensen hen alvast een goede vakantie.

Maandagmorgen 1 juli vertrekken we al om 9.00 uur omdat we op tijd door Berlijn willen varen. Vanaf ca. 10.00 uur starten daar de rondvaartboten en dan wordt het zo extreem druk op de Spree dat we liever voorbij dat gedeelte van de stad zijn als dat geweld "losbarst". We komen redelijk op tijd op de Spree en genieten van de prachtige stad met haar indrukwekkende en gedenkwaardige gebouwen. De TV toren op de Alexanderplatz is al vanaf ver te zien en voor de Reichstag staan al weer rijen toeristen te wachten tot ze naar binnen kunnen. We hoopten in de buurt van de Friedrichstrasse een ligplaats te vinden, maar als er al plek was ..... Deze aanlegplaats ligt net voorbij het vertrekpunt van een aantal rondvaartboten en terwijl we daar langsvaren zien we dat de jachten die daar afgemeerd liggen door de enorme golfslag dermate op en neer gaan dat we besluiten om toch maar wat verder te varen. We vinden een rustige haven net voor de Müggelsee waar we onze ABIM's rustig achter kunnen laten als we de stad willen bezoeken. Met de tram en de U-Bahn zijn we binnen 20 minuten hartje Berlijn. Even later lopen we over de Unter den Linden en bezoeken de Brandenburger Tor. Ook kijken we bij de

Reichstag en de regeringsgebouwen en besluiten op een terras wat te gaan eten. Als we 's avonds weer terug naar de haven gaan hebben we toch al een indruk van deze mooie stad gekregen. Morgen een nieuwe dag en nieuwe kansen.

Omdat wij vandaag potentiële klanten verwachten gaan Tiny en Arnold naar Berlijn terwijl wij aan boord blijven. Terwijl Dinie de wasmachine aanzet en binnen het een en ander opruimt, maak ik de Serdon aan de buitenzijde lekker schoon. De kalk wordt met wat azijn van de romp verwijderd en de railing eens lekker opgepoetst. Onze gasten verschijnen pas om ca. 12.30 uur en na een kopje koffie en de bezichtiging van het interieur gaan we een proefvaart maken richting Müggelsee. Nou, als je in zo'n omgeving geen boot kunt verkopen .....

Als we zijn afgemeerd en onze gasten zijn vertrokken kijken we elkaar eens aan en overleggen of we nog naar Berlijn zullen gaan. Omdat het prachtig weer is geworden en we de stad al goed kennen, besluiten we om ons lekker met een boek op het achterdek te installeren. Zo met af en toe een drankje erbij hoeven we ons niet echt te behelpen. 's Avonds laten we ons op het terras verwennen met een flinke Duitse schnitzel die ons goed smaakt. Als Tiny en Arnold uit Berlijn terugkomen schuiven ze even bij ons aan en nemen we met z'n vieren nog een drankje. Zij hebben een toer met de bus door de stad gemaakt en hebben eigenlijk alle hoogtepunten van Berlijn gezien en uitgelegd gekregen. Ook zij zijn werkelijk onder de indruk van deze historische stad.

De volgende morgen vertrekken we voor een rondje over de meren aan deze zijde van Berlijn. Via de Müggelsee, de Müggelspree, Neu Venedig en het Gosener kanaal komen we op de Dämeritzsee.

Vandaar uit gaat het over de Seddinsee en de Dahme wasserstrasse weer naar Köpenick en vinden we 's middags een prachtige ligplaats bij het Insel der Jugend in Treptow. Een hele mooie ligplaats aan een soort park en tegenover het eiland dat door een loopbrug te bereiken is. Als we, na even gezwommen te hebben want het is heel warm, de brug naar het eiland oversteken zien we op de brug allemaal tegels met daarop de namen van beroemdheden. Als Nederlanders zijn we echt verbaasd, als we boven de tegel van Katarina Witt een tegel zien met daarop de naam van Frank de Boer. Nog leuker wordt het als we daarboven de tegel van Herman van Veen zien.

In het park wordt door diverse mensen muziek gemaakt terwijl ze heerlijk op het gras genieten van weer een heerlijke avond. Je zou hier zo een aantal dagen willen blijven om dit iedere dag mee te maken.

Als we donderdag de trossen losgooien is het wederom 9.00 uur, want opnieuw varen we door Berlijn, over de Spree, in de richting van de Stössensee. De sluis Mühlendamm laat ons lang wachten, want ook diverse rondvaartboten varen in de richting van het centrum maar uiteindelijk hebben we daardoor toch wel geluk. Bij het uitvaren van de sluis roept een kapitein van een rondvaartboot naar ons dat we zo dicht mogelijk bij hem in de buurt moeten blijven en dat hij ons dan in korte tijd door de stad loodst. Wat is namelijk het geval, de rondvaartboten melden zich per marifoon bij iedere brug en deze man verteld dan tevens dat er achter hem 2 jachten meevaren. Zo gezegd zo gedaan en helemaal trots worden we als we als Nederlanders van deze kapitein indirect ook nog een compliment krijgen. Hij meldt zich en ons bij een bepaalde brug en krijgt dan van een collega een beetje een schampere opmerking over de 2 jachten die achter hem varen. Het antwoord van de kapitein is dan echter: "Nee, maak je geen zorgen, dit zijn Nederlanders, die weten hoe het werkt". Kijk, als we als Nederlanders al zo'n naam in Berlijn hebben, dan kan onze dag niet meer stuk!

Einddoel voor deze dag is de Stössensee in een jachthaventje dicht bij Spandau, maar dan tegenover Scharfe Lanke. Als we zijn afgemeerd en de havenmeester hebben betaald, fietsen we naar Spandau. Eerst moeten we echter via een zandpad omhoog naar de grote weg. Op dit zandpad gebeurt er een "ernstig" ongeluk. Arnold, wil zijn energie kwijt en terwijl hij flink op de pedalen trapt al roepende "hier komt de beer van Herveld" trekt hij zijn fiets achterover en valt met fiets en al over Dinie en haar fiets heen en beschadigd zijn knie "zeer ernstig". We hebben het niet exact opgemeten, maar de "vleswond" moet zeker een lengte van 1,5 cm. hebben. Ernstiger is het dat de koplamp van Dinie haar fiets en 2 spaken in het achterwiel stuk zijn. Nu wil zij toch al een nieuwe fiets, dus Arnold .....

Na deze hilariteit doen we inkopen in een supermarkt en eten bij een kraampje daarnaast een lekkere Bratwurst en besluiten om daarna ook nog een frietje te bestellen. Als we straks aan boord komen zijn magen gevuld en kunnen we zo aan de koffie.

Vrijdag gaan we via Potsdam, waar we diesel tanken, naar de Glindowsee. Wederom een prachtige tocht onder een mooie blauwe hemel. Elke en Karl van de ABIM-Classic 108 Merlin sturen een SMS bericht dat ze al voor anker liggen en vragen waar we blijven. Na getankt te hebben varen we in hun richting. Aangekomen op de Glindowsee zien we de Merlin aan bakboord voor anker liggen met aan boord 2 enthousiast zwaaiende mensen die ons uitnodigen om langsij te komen. Ook wij laten eerst het anker vallen, waarna we langzaam achteruitvaren totdat we de landvasten overhandigen en ons aan de Merlin vastmaken. Na een hartelijke begroeting besluiten we om lekker te gaan zwemmen. Ook hier op de Glindowsee is het water zo helder dat je al zwemmende de scheepsschroeven van de 3 naast elkaar liggende ABIM's kunt zien. De temperatuur van het water is prima en zo vliegt de middag voorbij. Het is zo warm dat we al bijna opgedroogd zijn voordat we goed en wel aan boord zijn, wat een zomer!

's Avonds verassen we onze Duitse vrienden met een heerlijke Cobb maaltijd. Zij kennen deze barbecue nog niet, maar zien ook de voordelen van een kleine barbecue die je op de tafel kunt plaatsen. Karl heeft speciaal voor ons enkele flesjes Köstritzer gekocht, dat is een zwart bier dat we, als we hier zijn, wel eens drinken. Ook Arnold vindt dit lekker, hij drinkt wel vaak een bijzonder biertje verteld hij aan Karl. Zo vliegt de tijd voorbij en genieten we vanaf een achterdek van één van de 3 voor anker liggende ABIM's van een prachtige zomeravond.

Als we de volgende morgen door een flinke plons uit onze slaap worden gewekt zien we dat Elke en Karl al aan het zwemmen zijn. Dit gebaar nodigt uit om te volgen, dus even later is het een gespartel en geproest van jewelste achter onze schepen. De morgen en een deel van de middag brengen we op deze wijze door, waarbij we natuurlijk ook niet vergeten om de waterlijn van onze schepen even mooi schoon te borstelen.

Aan het einde van de middag halen we de ankers op en volgen de Merlin naar de haven van Werder omdat we door Elke en Karl voor een etentje zijn uitgenodigd. Ook deze avond, zittende op een terras van een leuk Italiaans restaurant, genieten we van de heerlijke temperatuur. Terug aan boord drinken we gezamenlijk nog een Köstritzer, waarna we onze achterkajuiten opzoeken.

De thuisreis

Zondag vullen we onze watertanks, nemen alvast hartelijk afscheid van de bemanning van de Merlin en beginnen aan onze thuisreis. De eerste uren varen we nog met z'n drieën, vanaf Brandenburg zijn we weer met 2 ABIM's on tour. Net voor Brandenburg komen we de

MeerBeer tegen, de allereerste ABIM-Classic die we ooit bouwden met aan boord Ria en Fred. Zij zijn nog op de heenreis en hebben grootste plannen, maar dat zijn we wel van hen gewend. Ria en Fred zijn de Abimmers die met hun MeerBeer wel de meeste landen op hun "lijstje" hebben staan. Zij zijn in het verleden al in deze omgeving geweest, en kennen de wateren van Frankrijk en Zwitserland, vorig jaar voegden zij daar Denemarken en zelfs Zweden aan toe. Vraag Fred maar eens naar het aantal motoruren van zijn MeerBeer. Het antwoord zal ongetwijfeld vergezeld gaan van zijn gulle lach.

We ankeren op de Plauersee, gewoon omdat we er nog geen genoeg van kunnen krijgen.

Maandag en dinsdag varen we richting Wolfsburg waar de "mannen" graag de Autostad van VW willen bezoeken. Zo gezegd zo gedaan en woensdag nemen we daar dan uitgebreid de tijd voor. De dames verkennen Wolfsburg en aan het einde van de middag verzamelen we ons op een terrasje in de stad. Daarna keren we weer terug aan boord van onze ABIM's voor overleg want de geruchten van een sluisstaking wordt steeds sterker.

De sluismeester van een aantal steeds wisselende sluisen staken op onregelmatige tijden en bepaalde kanalen zijn zelfs geheel gestremd door deze staking. Het gaat in ons geval om de sluisen Hindenburg (Anderten), Münster en alle sluisen op het Wesel-Dattelnkanaal.

We besluiten om de volgende morgen vroeg te vertrekken want als we de sluisen Sülfeld en Anderten gepasseerd zijn ligt er ca. 210 km. Kanaal zonder sluisen voor ons. In het ergste geval moeten we onze ABIM in een jachthaven achterlaten en later ophalen, maar dat is voorlopig plan B.

De staking

Als we donderdag om 7.30 uur de haven uitvaren zijn we toch wel een beetje gespannen voor de dingen die komen gaan. Het begin gaat super, als Arnold vrij vroeg sluis Sülfeld oproept vraagt deze om wat extra gas te geven en laat hij 2 vrachtschepen die al ingevaren zijn wachten totdat wij ingevaren zijn. Na de sluis uitgevaren te zijn halen we onmiddellijk de 2 geladen vrachtschepen in en beginnen aan het gedeelte van het Mittellandkanaal dat ons naar sluis Hindenburg bij Anderten brengt. Wij komen daar om 14.30 uur aan, maar horen na het oproepen van de sluis dat zij 's avonds pas om 22.00 uur schutten. We leggen aan op het daarvoor bestemde steigertje (ver) voor de sluis en besluiten in eerste instantie om dan de volgende morgen maar te gaan schutten. 's Avonds spreekt Arnold met enkele schippers van Nederlandse binnenvaartschepen. Van hen krijgt hij het advies om toch vanavond om 22.00 uur te schutten want de staking kon weleens uitgebreid of anders worden. Er schijnt vanavond een vergadering gehouden te worden en de kans is natuurlijk aanwezig dat er morgen helemaal niet meer geschut wordt. Zo gezegd, zo gedaan en zo starten we 's avonds onze Volvo's om om ca. 22.00 uur de sluis in te varen. Omdat het ondertussen al een beetje donker begint te worden is dat toch wel heel bijzonder. Achter 2 geladen vrachtschepen liggend worden we ca. 15 meter opgeschut terwijl de lampen op de sluis en op de schepen al branden. Boven gekomen besluiten we om aan het wachtsteiger voor jachten te overnachten, niet nadat we daarvoor toestemming van de sluismeester gekregen hebben. Direct na het afmeren horen we een hels kabaal en een behoorlijke klap, want op het pad naast de boot blijkt een bromfiets met aanhanger (!) uit de bocht gevlogen te zijn. Drank maakt meer stuk dan .....

Als we met onze grote schijnwerper hulp aan bieden blijkt er ook nog een klein tentje van een (slapende) kanoer te staan die geluk heeft gehad dat de aanhanger niet spontaan zijn tent binnen gestuiterd is. Overigens, de man in de tent blijkt over stalen zenuwen te beschikken,

want hem hebben we niet buiten gezien. Na dit voorval nemen we nog een drankje waarna we deze bijzondere dag afsluiten.

De komende dagen worden gekenmerkt door de gevolgen van de staking, want op het Wesel-Datteln kanaal schijnen alle sluizen gestremd te zijn. Het schijnt bij Wesel op de Rijn, maar ook aan de kant van Datteln een chaos te zijn vanwege de honderden vrachtschepen die liggen te wachten totdat de staking voorbij is. Hierdoor is er weinig tegemoetkomende scheepvaart en hebben de vrachtschepen die richting Nederland varen ook geen haast. Zo kan het gebeuren dat we vaak hetzelfde vrachtschip inlopen. Op een zeker moment als Arnold aan een schipper per marifoon om toestemming vraagt om hem in te halen zegt de schipper dat dit de 2^e keer was binnen enkele dagen is en dat Arnold de volgende keer op een biertje moet trakeren. We overnachten wederom in Minden en varen vandaar door naar Recke, dat aan het begin van het Mittellandkanaal ligt. We bellen vooraf even met deze haven omdat we weten dat in het restaurant bij de haven vaak een bbq avond gehouden wordt. Zo ook nu, dus met dit vooruitzicht wordt de reis erheen nog leuker. De bbq is gezellig en we hebben een tafel op het terras met uitzicht op de haven en op het kanaal.

Zondagmorgen vertrekken we richting Münster en na het verlaten van het Mittellandkanaal slaan we linksaf het Dortmund Emskanaal op. Net na de middag komen we in de buurt van sluis Münster en neemt de spanning weer toe. Wordt er hier nog gestaakt of zou dat voorbij zijn. De berichtgeving hierover is onduidelijk want we hebben al eerder gehoord dat het voorbij zou zijn en dat bleek toen niet waar te zijn. Echter als we het marifoonkanaal van de sluis eindelijk ontvangen blijkt er niet geschut te worden. Dichterbij gekomen zien we voor ons een aantal vrachtschepen langzaam naar afmeerplekken in de buurt van de sluis varen. Aan de instructies van de sluismeester te horen, hij geeft alle schepen een schutting- en volgnummer voor de volgende morgen, blijken er al wel ca. 50 vrachtschepen te liggen. Als wij ons per marifoon melden om ook om een plekje voor de nacht te vragen krijgen wij tot onze verbazing door dat wij, 2 motorjachten, wel geschut kunnen worden! We denken eerst dat we het verkeerd verstaan hebben, maar navraag bij Arnold en Tiny leert ons dat zij hetzelfde verstaan hebben. Dus varen we heel voorzichtig tussen de grote hoeveelheid vrachtschepen door. Als Dinie, door het gangboord naar voren lopend, zich bij een Nederlandse schippersvrouw verontschuldigd, zegt deze dat we er maar van moeten profiteren omdat wij hier ook niets aan kunnen doen. Het is toch werkelijk niet te geloven dat de vrachtschepen met hun kostbare lading niet- en 2 vakantievierende motorjachten wel geschut worden.

Zo liggen er even later 2 motorjachten helemaal alleen in een grote sluis en worden we binnen 10 minuten geschut om onze weg weer te kunnen vervolgen. Ook hier liggen overal schepen afgemeerd die wachten op het einde van de staking.

We meren af in de stadhaven van Münster, net voor enkele terrassen die al gezellig gevuld zijn met mensen die van het mooie weer en van de zondagmiddag genieten. Achter ons ligt ook een Nederlands motorjacht, deze blijkt afkomstig uit Zaltbommel te zijn. We gaan eerst op onze fietsen de mooie stad Münster verkennen en nemen iets te drinken op een terrasje in het centrum hiervan. 's Avonds eten we aan boord waarna we nog even gaan wandelen om een ijsje te scoren. Het blijft gezellig druk op de terrassen en alleen dat al biedt voldoende afleiding. Later op de avond stopt er aan de overkant van de haven een oude stadsbus.

Tot onze verbazing zien we enkele jongelui het dak op klimmen die stoelen en een tafel op het dak zetten, een bbq installeren en de rest van de avond daarboven doorbrengen. Zo kan het ook natuurlijk ook en het uitzicht vanaf die hoogte zal niet verkeerd zijn.

De zon schijnt volop en na het ontbijt van vers gescoorde Kaiserbrötchen gaan de trossen los. Nieuwsgierig naar de ontwikkelingen van vandaag betreffende de staking varen we de haven uit. Op het Dortmund=Emskanaal aangekomen zien we dat veel binnenvaartschepen hun ligplaatsen al verlaten hebben. Onder de stralende zon varen we richting Datteln en het Wesel-Dattelnkanaal.

In de buurt van Datteln aangekomen stellen we de marifoon in op het kanaal van sluis Datteln. In de gesprekken tussen de sluismeester en de schippers horen we dat het ontzettend druk moet zijn bij de sluis. De schepen krijgen per marifoon allen een schutting en een volgnummer aangewezen. We horen de hele tijd scheepsnamen met bijvoorbeeld: "Dat wordt de grote sluis, schutting 30 volgnummer 3", of: "Dat wordt de kleine sluis, schutting 28, als eerste schip". Hierdoor krijgen we al de indruk dat er ontzettend veel schepen voor de sluis liggen te wachten. Als we het Wesel-Dattelnkanaal opvaren worden onze vermoedens bevestigd. Nog nooit zagen we zoveel binnenvaartschepen bij elkaar liggen. Langs de kanten van het kanaal liggen de schepen vaak tot wel 4 schepen naast elkaar, in het midden van het (gelukkig brede) kanaal drijven hele aan elkaar vastgeknoopte pakketten tot wel 6 scheepsbreedtes en daartussendoor is het een gaan en komen van de sluis in- en uitvarende schepen. Daar moeten wij tussendoor terwijl wij ons ook per marifoon melden bij de sluismeester. Deze geeft ons de instructie om af te meren aan het wachtsteigertje waar wij moeten wachten tot hij ons oproept. Zo gezegd, zo gedaan en enigszins onder de indruk van het schouwspel dat wij om ons heen zien wachten wij op onze beurt. Gelukkig worden we vrij snel opgeroepen om achter 2 vrachtschepen de grote sluis in te varen om afgeschut te worden. Voor ons vaart een polyester Fly-bridge motorjacht de sluis in die, aan de vlag te zien uit Frankrijk komt. Helaas meert deze schipper aan de eerste sluisbolder aan stuurboord af, dus dat lijkt even mis te gaan. Omdat we dat niet hadden verwacht en Arnold al aan bakboord aan het afmeren is, moet de Serdon hier tussendoor om voor de Fransman ook aan stuurboord af te meren. Dat gaat maar net goed, want veel manoeuvreerruimte blijft er niet over. De schipper van het schip voor ons ziet dit, steekt eerst zijn duim op en komt even later een praatje maken. Hij komt uit de Betuwe, is al met varen gestopt, maar zijn zuster, eigenaresse van dit schip, kon zijn hulp goed gebruiken zodat hij een weekje met haar meevaart. Hij verteld dat het schip door de staking een hele week stil gelegen heeft hetgeen een schadepost is van € 21.000,00 die zijn zus in de rest van het jaar maar weer goed moet zien te maken. Gelukkig heeft ze goede contracten en veel werk maar dat had ook anders kunnen zijn. Terwijl de man met ons in gesprek is worden we afgeschut waarna de sluisdeuren weer opengaan. De schipper neemt weer plaats in de stuurhut en vaart rustig, zonder al te veel schroefwater te veroorzaken, de sluis uit. De sluisen liggen op dit kanaal dicht bij elkaar dus binnen enkele uren zijn we al bij Flaesheim waar we in een grindgat willen ankeren. Daar aangekomen blijkt het een mooie plas te zijn, met afgravingen waardoor het lijkt alsof er prachtige stranden zijn ontstaan. Wat opvalt is dat het zo stil is, we zien geen enkele ander boot, niet voor anker en niet langs de oevers. Als

we onze ankers hebben laten vallen en we net goed en wel een glaasje hebben in geschonken worden we vanaf de kant, bij een bedrijf, toegeschreeuwd door een blijkbaar zeer boze meneer. Hij schreeuwt dat we hier niet mogen komen, dat dit water van het bedrijf is en dat hij de politie gaat bellen. We kijken elkaar eens aan en heel langzaam dringt het tot ons door waarom het hier zo stil is. Ken je die mop, je weet wel van die 2 ABIM's die wilden ankeren ? Nou, die wisten niet hoe snel ze het anker weer binnen moesten halen om te vertrekken.

Jammer genoeg ligt de volgende afmeermogelijkheid voorbij de volgende sluis, dus nu moeten we nog even doorvaren. Hierdoor zijn we pas om 18.00 uur op de plaats van bestemming, een mooie aanlegplaats aan de oever van het kanaal bij het plaatsje Bossendorf. Omdat het weer een geweldige mooie avond is en we veel met elkaar te "evalueren" hebben, besluiten we om de Cob weer op tafel te zetten om lekker samen te eten en gezellig bij te kletsen.

Bijna thuis

Het is gisteren zo'n lange vaardag geweest dat we besluiten om vandaag pas om 9.30 uur te vertrekken. Het is vanmorgen al vanaf 6.00 uur druk met schepen die vaak in groepjes van 2 of 3 stuks voorbij komen, dit uiteraard als gevolg van de dicht bij elkaar gelegen sluisen. We varen rustig richting Wesel en moeten nog 3 sluisen passeren voordat we op de Rijn komen. Onderweg bij het plaatsje Dorsten zien we de ABIM "Minca" van Marie en Frank afgemeerd liggen. Er is niemand aan boord, dus varen we verder. Terwijl we verder varen schiet ons te binnen dat Frank ons in het voorjaar al vertelde dat zij ook naar Berlijn wilden. Maar omdat hij in die periode verplichtingen in Nederland zou hebben wilde hij de boot een week ergens in Duitsland achterlaten om deze later weer op te halen. Ja, zo kan het ook want vanaf hier ben je met de trein of een huurauto ook vrij snel thuis.

Vlak voor sluis Hunxe zien we aan de kant van het kanaal een politieauto staan. De daarbij behorende agent lijkt in gesprek met een visser te zijn. Als we echter langsvaren zwaait hij naar ons, pakt dan een notitieboekje en schrijft het een ander op, al kijkende naar de Serdon. Als we dit aan Arnold, die achter ons vaart, melden antwoordt deze dat er bij hen exact hetzelfde gebeurt. De agent kijkt ook heel goed naar de "MarMä" en schrijft ondertussen ook wat in zijn boekje. We moeten ineens aan het voorval van gisteren in het grindgat denken. Het zal toch niet zo zijn dat we bij de sluis worden aangehouden vanwege wat er gisteren is gebeurd? Nou ja, we zien het wel, we kunnen er nu toch niets meer aan veranderen.

Gelukkig gaat alles goed en meren we redelijk op tijd af in de jachthaven van Wesel. Na het afmeren gaan we met z'n viertjes naar de havenmeester die boven in het verenigingsgebouw haar kantoortje heeft. Het kantoor is de bar van het clubhuis zodat we even later op het terras met uitzicht op de Rijn van een drankje genieten. We blijven lekker plakken, lekker zo'n vakantie, en besluiten later dat we hier dan ook wel kunnen eten. De havenmeester neemt de bestelling op en verteld ondertussen dat zij de afgelopen week 2 Nederlandse jachten in de haven had die hier op het einde van de staking hebben gewacht. De laatste avond schijnt het erg gezellig geweest te zijn. We bestellen onze laatste Duitse schnitzel want vanaf morgen zijn we weer in Nederland.

Nu we weer bijna thuis zijn en het ondanks de staking toch nog allemaal voorspoedig is verlopen besluiten we om nog 1 dag extra aan deze reis te plakken. Omdat we altijd graag in Kampen bij Wiebe Muizelaar in de haven liggen, maken we dus nog een extra omweg. Vanaf Wesel doen we eerst Zutpen aan, waarna we via Kampen weer terug naar Ossenzijl varen.

In 37 dagen met ca. 195 vaaruren legden we een afstand af van 1.837 km en passeerden daarbij 43 sluizen. Als je ons vraagt wat we het mooiste van deze reis vonden moeten we je het antwoord helaas schuldig blijven. We hebben zoveel geweldige mooie indrukken opgedaan en zoveel gezien, dat het onmogelijk is om te vertellen wat nou het meeste indruk op ons gemaakt heeft. Als ons gevraagd wordt wat het doel van onze reizen is dan is antwoord ook altijd:

De reis is ons doel, niet de bestemming!